

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9C/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714205703
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Gajerová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2016:1714205703.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Gajerovou v právnej veci žalobcu : Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kěžmarok, Hlavné námestie č. 12, IČO : 35 923 130, zastúpený : Advokátska kancelária Gallo s.r.o, so sídlom v Martine, Jilemnického č. 30, proti žalovanej : S. A., naposledy bytom v A., W. Z. č. XXXX/X, zastúpená ustanovenou opatrovníčkou D. C., súdnu tajomníčkou Okresného súdu Malacky, o zaplatenie 3.129, 04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 97,55 eur s príslušenstvom zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3031,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3031,49 eur od 23.07.2013 do zaplatenia a trovy konania 187,50 eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť trovy právneho zastúpenia v sume 310,08 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 13.06.2014 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 3.129,04 eur s príslušenstvom. Uviedol, že so žalovanou uzavrel zmluvu a zmluvu o zabezpečení č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol celkovú sumu 4.491,57 eur, pri RPMN 16,04 % na zakúpenie osobného motorového vozidla . Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu splácať po dobu 72 mesiacov, po 108,83 eur. Žalovaná zaplatila iba 37 splátok. Žalovaná nesplnila to k čomu sa zaviazala, prestala svoj záväzok splácať a , preto žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a zaslal žalovanej vyúčtovanie. Žalovaná suma pozostáva z poskytnutej pôžičky a jej úroku, havarijného poistenia, nákladov na vymáhanie a spracovateľského poplatku.

Súd doručoval žalobu a jej prílohy na vyjadrenie žalovanej, avšak neúspešne. Pobyt žalovanej sa nepodarilo zistiť ani cestou ZVJS, REGOB, Sociálnej poisťovne a OOPZ. V súlade s § 29 ods. 2,5,6 OSP súd ustanovil žalovanej opatrovníčku pre konanie - súdnu tajomníčku Okresného súdu Malacky, D. C. a doručil jej žalobu a prílohy na vyjadrenie. Opatrovníčka žalovanej sa k podanému návrhu nevyjadrila. Súd vykonal dokazovanie pripojenými listinnými dôkazmi, tvoriacimi obsah súdneho spisu. Z vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci :

Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 23.11.2009 Zmluvu a Zmluvu o zabezpečení č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca ako obchodná spoločnosť a dodávateľ poskytol žalovanej účelový úver na kúpu motorového vozidla Y. V. X,X Komfort, rok výroby 2009, modrá metalíza, v sume 4491,57 eur, pri RPMN 16,04 % ročne. Žalovaná sa zaviazala splácať požičanú sumu spolu s úrokom v 72. mesačných splátkach po 108,83 eur , kedy ročná úroková sadzba predstavovala 16,04 %. Celkom mala žalobcovi zaplatiť 7835,76 eur, v lehote do 08.12.2015. Na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXXXXXX žalovaná zaplatila kúpnu cenu vozidla a vozidlo prevzala.

Dňa 09.07.2013 vyhlásil žalobca okamžitú splatnosť úveru z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 3129,04 eur najneskôr do 22.07.2013. Dňa 25.06.2013

žalovaná písomne čestne prehlásila, že nemá vedomosť, kde sa v súčasnosti vozidlo nachádza a nevie ho odovzdať späť lízingovej spoločnosti. Žalobca na vymáhanie dlžnej sumy ako i vydanie vozidla splnomocnil spoločnosť CREDITCARS, s.r.o., ktorý však dlh za,bcu od žalovanej nevymohol. Za odvedenú prácu spojenú s vymáhaním pohľadávky si vyúčtoval sumu 156,- eur, ktorej úhradu od žalobcu požadoval.

Na nariadené pojednávanie sa účastníci konania nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 14.01.2016 zoberal žalobu v časti o zaplatenie sumy 97,55 eur späť (spracovateľský poplatok) a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

Súd aplikoval na danú vec nasledujúce zákonné ustanovenia :

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá , musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom v znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; (§ 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (§ 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov)

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov), sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Zhodnotením skutkového stavu veci v nadväznosti na vyššie uvedené ustanovenia zákona súd vec právne takto posúdil :

V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže žalobca má podľa výpisu z obchodného registra v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Jedná sa o vopred pripravenú formulárov zmluvu žalobcu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v účinnom znení a podľa zákona č. 258/2001 Z.z.

Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu spotrebiteľskú zmluvu, vopred formulovanú a pripravenú, bez individuálneho dojednania, ktorú mohol iba ako celok odmietnuť alebo prijať, bez akejkoľvek možnosti meniť práva a povinnosti zmluvných strán.

Právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu celého úveru z dôvodu straty výhody splátok a požadoval zaplatenie nesplatennej časti istiny úveru vrátane úroku, úroku z omeškania, nákladov na vymáhanie pohľadávky a spracovateľského poplatku.

Žalobca poskytol spotrebiteľský úver, ktorým sa v zmysle § 2 ods. a/ zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, preto bolo potrebné na predmetné zmluvy aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva aj povinnosť informovať spotrebiteľa o výške RPMN (§ 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/ zákona). RPMN je údajom o skutočných vlastnostiach služby, je to údaj, ktorý má byť vypočítaný spôsobom stanoveným podľa prílohy 1 zákona č. 258/2001 Z.z. a ktorý bezpochyby reprezentuje náklady, ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytovaním

úveru. Podľa § 2 písm. d/ zákona) ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ročná percentuálna miera poplatkov má byť vypočítaná v čase, keď sa uzatvára zmluva. Výpočet sa vykoná za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bude platná na dohodnuté obdobie a že veriteľ a spotrebiteľ splnia svoje povinnosti podľa podmienok a k dohodnutým termínom. Súd už judikovali, že úrok z istiny patrí veriteľovi iba do vyhlásenia jeho splatnosti a nie potom. Preto akékoľvek požadovanie veriteľa na zaplatenie úroku po splatnosti úveru . Po splatnosti úveru, má veriteľ nárok iba na úrok z omeškania. Totožný názor zaujal napríklad i Krajský súd v Prešove : " Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. "

(rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

Splátka úveru je vyčíslená tak, aby v sebe zahrňovala i dohodnutý úrok a poistenie vozidla.

Nezaplatený záväzok žalovanej tak predstavoval sumu 3031,49 eur. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške, tento priamo korešponduje s ustanovením § 517 ods.1,2 Občianskeho zákonníka. Súd priznal navrhovateľovi nárok na jeho zaplatenie v zákonnej výške stanovenej ku dňu začatia omeškania žalovaného t.j. v sume 8,5 ročne za obdobie od 23.07.2013 do zaplatenia .

Za nedôvodnú časť uplatneného žalobného nároku súd považoval sumu 97,55 eur za spracovateľský poplatok. Poplatky za upomienky nie je možné od spotrebiteľa požadovať. Administratívna činnosť veriteľa smerujúca k vymáhaniu dlžnej čiastky , nie je činnosťou v prospech spotrebiteľa, nie je žiadnym plnením vo vzťahu k nemu a preto náklady pri tejto činnosti vzniknuté nemôžu ísť na ťarchu spotrebiteľa. Totožný názor judikovali sudy členských štátov v záujme ochrany spotrebiteľa. Súd sa tiež plne stotožnil s argumentáciou Vrchného Krajského súdu Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), ktorý potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa .

Žalobca však podaním doručeným súdu dňa 14.01.2016, doplneným dňa 18.01.2016 zobrať žalobu v tejto časti späť a súd konanie v časti o zaplatenie sumy 97,55 eur zastavil.

Žalobca bol v konaní úspešný a súd mu v zmysle § 142 ods. 1 OSP priznal právo na náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 187,52 eur a náhrady trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia sú vypočítané :

Podľa § 9 ods. 1 z. č. 655/2004 Z.z. , základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej

služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Z obsahu spisu súd zistil, že právny zástupca vykonal celkom 2 úkony právnej služby a to :

- prevzatie a príprava zastúpenia
- podanie návrhu na začatie konania

spolu : $2 \times 121,16 = 242,32$

Podľa § 15 z. č. 655/2004 Z.z. , advokát má popri nároku na odmenu aj nároka) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. 1/100 výpočtového základu :

Spolu : $2 \times 8,04 \text{ eur} = 16,08 \text{ eur}$

Trovy právneho zastúpenia celkom : $242,32 + 16,08 + 20\% \text{ DPH} = 310,08 \text{ eur}$.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 O. s. p. ods. 1) v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že,

a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu

b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

g) súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou.